

DECYZJA nr 140/2026

o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 74 ust. 3, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1, art. 79 ust. 1, art. 80 ust. 1-3, art. 82 ust. 1 i art. 85 ust. 1 i 2 pkt 1, art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 670 ze zm.) (dalej zwana ustawą ooś) § 2 ust. 1 pkt 41 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.), w związku z art. 104, art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) (dalej zwana ustawą K.p.a.), art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2026 r.; poz. 662 ze zm.), w związku z wnioskiem z dnia 13 czerwca 2024 r. uzupełnionym 20 czerwca 2024 r., 11 lipca 2024 r., 15 lipca 2024 r., 28 sierpnia 2024 r., 30 stycznia 2025 r., 23 maja 2025 r., 25 lipca 2025 r., 29 stycznia 2026 r., 7 kwietnia 2026 r., pełnomocnika Pana xxxxx xxxxxxxx działającego w imieniu ZPCHILO Sp. z o.o., ul. Aleje Jerozolimskie 125/127/110, 02-017 Warszawa, o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 Wołomin,

odmawiam

ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 Wołomin.

UZASADNIENIE

W dniu 13 czerwca 2024 r. Pan xxxxxx xxxxxxxxxx działający w imieniu ZPCHILO Sp. z o.o., ul. Aleje Jerozolimskie 125/127/110 02-017 Warszawa, złożył wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 Wołomin.

Dnia 4 sierpnia 2026 r. zmianie uległa siedziba firmy ZPCHILO Sp. z o.o., ul. Aleja Jana Pawła II 27, 00-867 Warszawa.

Dokumentacja została uzupełniona dnia 20 czerwca 2024 r., 11 lipca 2024 r., 15 lipca 2024 r., 28 sierpnia 2024 r., 30 stycznia 2025 r., 23 maja 2025 r., 25 lipca 2025 r., w odpowiedzi na wezwania Burmistrza Wołomina oraz 29 stycznia 2026 r., 7 kwietnia 2026 r. jako autouzupełnienie Inwestora.

Na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś, w związku z art. 39 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia w przedmiotowej sprawie jest Burmistrz Wołomina.

Rodzaj, parametry techniczne oraz zasięg potencjalnego oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji zaliczają ją do grupy przedsięwzięć wymienianych w § 2 ust. 1 pkt 41 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.).

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 41 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.) do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2019 r. poz. 701, 730, 1403 i 1579) odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych.

Zgodnie z art. 72 ust. 1 pkt 21 ustawy o oś wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Na podstawie art. 80 ust. 2 ustawy o oś właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

Dla terenu realizacji inwestycji nie uchwalono miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W przedmiotowym postępowaniu strony były skutecznie zawiadamiane poprzez stosowne informacje zamieszczone na tablicy informacyjnej Urzędu Miejskiego w Wołominie, a także przez udostępnienie pism w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Urzędu Miejskiego w Wołominie.

Obwieszczeniem z dnia 16 lipca 2024 r., znak: WOŚ.6220.12.2024, Burmistrz Wołomina, podał do publicznej wiadomości informację o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i rozpoczęciu procedury udziału społeczeństwa w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 Wołomin oraz wskazał miejsce i 30 dniowy termin składania uwag i wniosków od 17 lipca 2024 r. do 16 sierpnia 2024 r.

W ramach udziału społeczeństwa do Urzędu Miejskiego w Wołominie wpłynęły wnioski:

1. DJCHEM Chemicals Poland S.A., ul. Łukasiewicza 11 a, 05-200 Wołomin, m.in. o wydanie decyzji odmownej w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla wnioskowanego przedsięwzięcia, - wniosek uwzględniony;
2. 676 osób fizycznych złożyło petycję wyrażającą brak zgody mieszkańców Gminy Wołomin na produkcję siarkobetonu z odpadów niebezpiecznych w Gminie Wołomin - petycja uwzględniona;
3. Czystość Dzierżawa Sp. z o.o. z siedzibą w Wołominie o pozostawienie wniosku bez rozpoznania, względnie wydanie decyzji odmownej – wniosek uwzględniony;
4. Radnej Rady Miejskiej w Wołominie Moniki Dubow o wydanie decyzji odmownej w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla wnioskowanego przedsięwzięcia sprawa WOŚ.6220.12.2024 - wniosek uwzględniony;
5. Trzech osób fizycznych wyrażających sprzeciw na pozwolenie firmie ZPCHIŁO Sp. z o.o. na produkcję prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie Wołomina przy ul. Łukasiewicza- wniosek uwzględniony.

Dnia 17 lipca 2024 r. do Urzędu Miejskiego w Wołominie wpłynął wniosek o dopuszczenie na prawach strony organizacji ekologicznej fundacji Grand Agro do postępowania administracyjnego WOŚ.6220.12.2024 dotyczącego produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych. Burmistrz Wołomina uwzględnił przedmiotowy wniosek, Postanowieniem nr 37/2024 z dnia 2 sierpnia 2024 r., WOŚ.6220.12.2024 dopuścił Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego, ul. Jana Marcina Szancera 9/44, 02-495 Warszawa, do udziału w postępowaniu administracyjnym na prawach strony, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 Wołomin.

W dniu 12 sierpnia 2024 r. Czystość Dzierżawa Sp. z o.o. w Wołominie złożyła wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu administracyjnym na prawach strony w ramach toczącego się postępowania administracyjnego pod sygnaturą WOŚ.6220.12.2024, z wniosku ZPCHIŁO Sp. z o.o., Al. Jerozolimskie 125/127 lok. 110, 02-017 Warszawa, postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na produkcji prefabrykatów betonowych z wykorzystaniem siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem

surowców odpadowych działki nr ew. 19/16, 19/17, 19/18, 19/20, 19/23, 19/25, 19/26 obręb 11 przy ul. Łukasiewicza 11 w Wołominie.

W uzasadnieniu wniosku podana została informacja, iż Czystość Dzierżawa Sp. z o.o. posiada prawo dzierżawy części terenów wskazanych we wniosku t.j. działek numer 19/20, 19/17 oraz części działki 19/16 na podstawie umowy dzierżawy zawartej w dniu 24.11.2021 roku pomiędzy Czystość Dzierżawa Sp. z o.o. oraz ZPCHILO Sp. z o.o. W związku z powyższym ewentualne wydanie decyzji może wiązać się z ograniczeniami w zagospodarowaniu w/w nieruchomości wskutek bezpośredniego oddziaływania w/w przedsięwzięcia, także wskutek ewentualnych immisji z terenów objętych przedsięwzięciem.

Umowa dzierżawy, na którą powołuje się Czystość Dzierżawa Sp. z o.o. nie jest dokumentem, na podstawie którego ustala się prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie -prawo dzierżawy z niej wynikające nie jest prawem rzeczowym do nieruchomości. Nie jest możliwe rozszerzanie katalogu stron na podmioty, którym przysługują uprawnienia wynikające z umów takich jak najem czy właśnie dzierżawa. W konsekwencji, należy uznać, że jedna z ustawowych przesłanek uznania za stronę postępowania (legitymowanie się prawem rzeczowym do nieruchomości) nie została w tym przypadku spełniona.

Wobec powyższego Burmistrz Wołomina wydał dnia 11 października 2024 r. Postanowienie nr 46/2024, znak: WOŚ.6220.12.2024, odmawiające uznania Czystość Dzierżawa Sp. z o.o. z siedzibą w Wołominie, za stronę w postępowaniu administracyjnym w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na produkcji prefabrykatów betonowych z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr ew. 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 w Wołominie.

Działając na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4 Burmistrz Wołomina zwrócił się wnioskiem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 Wołomin oraz do Marszałka Województwa Mazowieckiego i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wołominie o wydanie opinii dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Planowane przedsięwzięcie dotyczy obszaru przy ul. Łukasiewicza 11 w Wołominie. Na działkach objętych przedsięwzięciem przez wiele lat prowadzone były procesy technologiczne przemysłu wydobywania ropy naftowej, zlokalizowane były bazy techniczno-remontowe sprzętu ciężkiego oraz magazyn materiałów technologicznych (w tym odpadów niebezpiecznych). Teren określany jest jako tzw. „teren historycznie zanieczyszczony”. W przedmiotowym postępowaniu planuje się budowę zakładu produkcji betonu polimerowego (siarkobetonu), o założonej maksymalnej wydajności instalacji produkcyjnej wynoszącej 1401 600 Mg/rok, który będzie utylizował w procesie produkcji odpady niebezpieczne i odpady inne niż niebezpieczne i obojętne. Zastąpi on istniejący węzeł produkcji mas asfaltowych. Zakład będzie wytwarzał prefabrykaty betonowe, do których produkcji używane będą składniki surowców odpadowych, a spolimeryzowana siarka odpadowa będzie spoiwem mieszanki betonu polimerowego, pełniąc rolę tradycyjnego cementu występującego w tradycyjnych betonach cementowych i nadając produktowi końcowemu cechy zbliżone do tworzywa sztucznego przy jednoczesnym zachowaniu dużej wytrzymałości mechanicznej, przewyższającej o 60-100% wytrzymałość powszechnie stosowanych betonów cementowych.

W ramach prowadzonego postępowania administracyjnego polegającego na produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 Wołomin Burmistrz Wołomina uzyskał następujące stanowiska organów opiniujących/uzgadniających:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wołominie, Opinią Sanitarną z dnia 24 kwietnia 2025 r., znak: ZNS.9022.4.18.2025 zaopiniował pozytywnie warunki realizacji przedsięwzięcia polegającego na produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na działkach o nr ewidencyjnych 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 (143412_4.0011), 05-200 Wołomin, ul. Łukasiewicza 11;
2. Dnia 10 kwietnia 2025 r. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie wydał

postanowienie znak: W.RZŚ.4900.53.2025.GD uzgadniające realizację przedsięwzięcia oraz określające warunki dla przedsięwzięcia pn.: „Produkcja prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 Wołomin”;

Po rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Wołomina z dnia 26 marca 2025 r., znak: WOŚ.6220.12.2024, dotyczącego postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Produkcja prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 Wołomin, uzupełnionego pismami z dnia 30 maja 2025 r., znak: WOŚ.6220.12.2024, z dnia 30 lipca 2025 r., znak: WOŚ. 6220.12.2024 oraz 19 sierpnia 2025 r., znak: WOŚ.6220.12.2024, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Postanowieniem z dnia 1 września 2025 r. znak: W.RZŚ.4900.53.2025.GD.SN.3: wznowił postępowanie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji dla ww. przedsięwzięcia, uchylił w całości postanowienie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 10 kwietnia 2025 r., znak: W.RZŚ.4900.43.2025.GD oraz uzgodnił realizację przedsięwzięcia oraz określił jej warunki.

3. Dnia 5 listopada 2025 r. Marszałek Województwa Mazowieckiego wydał Opinię, znak: PZ-OP.II.7030.3.37.2025.EZ, opiniując negatywnie planowane przedsięwzięcie na etapie jego eksploatacji z uwagi na niewykazanie, że instalacja będzie spełniała konkluzje BAT oraz że nie będzie powodować pogorszenia środowiska stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagrożenia życia lub zdrowia ludzi (w związku z art. 204 ust. 1 i 141 ust. 2 ustawy Poś, art. 16 ustawy o odpadach oraz art. 66 ustawy ooś.),
4. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wydał postanowienie z dnia 27 lipca 2026 r. znak: WOOŚ-I.4221.117.2025IP.7, w którym nie uzgodnił warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 Wołomin.

Po weryfikacji raportu ooś Marszałek Województwa Mazowieckiego stwierdził, iż zawarte w nim informacje nie są wystarczające do wydania opinii dla przedmiotowego przedsięwzięcia. W związku z powyższym pismami z dnia 28 kwietnia 2025 r., znak: PZ-OP-II.7030.3.37.2025.EZ oraz z dnia 1 lipca 2025 roku, znak: PZ-OP-II.7030.3.37.2025.EZ, zwrócił się do Burmistrza Wołomina o uzupełnienie raportu ooś. Uzupełnienia wpłynęły przy pismach z dnia 30 maja 2025 r. (data wpływu: 6 czerwca 2025 r.), znak: WOŚ.6220.12.2024 oraz z dnia 30 lipca 2025 roku (data wpływu 4 sierpnia 2025 r.), znak: WOŚ.6220.12.2024.

Po analizie ww. dokumentacji Marszałek Województwa Mazowieckiego stwierdził, co następuje:

„Przedłożone kolejne uzupełnienie raportu ooś z dnia 30 lipca 2025 roku nadal, w sposób wyczerpujący, nie odnosi się do wszystkich uwag organu zawartych w wezwaniu z dnia 1 lipca 2025 roku, znak: PZ-OP-II.7030.3.37.2025.EZ. Pomimo wezwania (...) w raporcie ooś przedłożono jedynie powierzchowną analizę oddziaływania planowanej instalacji na stan jakości powietrza, która sprowadza się do stwierdzenia, że zostaną wdrożone rozwiązania i instalacja spełni wszystkie wymagania prawne.

Biorąc pod uwagę szeroki wachlarz przewidzianych do przetwarzania odpadów, oraz zastosowane procesy, tj. m.in. przetwarzanie mechaniczne i współspalanie odpadów, w raporcie ooś nadal brak rzetelnej identyfikacji wszystkich przewidzianych do wprowadzania do powietrza gazów i pyłów oraz zakładanych wielkości emisji, brak również stosownych obliczeń. Nie uwzględniono również wszystkich źródeł emisji do powietrza, tj. m.in. agregatu prądotwórczego, ruchu samochodów, magazynowania paliw.

W przedłożonym uzupełnieniu raportu ooś często pojawia się sformułowanie, że pewne źródła czy substancje zostały pominięte jako nieistotne. Wnioskodawca nie ma podstaw do formułowania takich wniosków i oceny czy dane źródło/substancja jest istotna lub nieistotna z punktu widzenia oddziaływania na stan jakości powietrza. Należy zaznaczyć, że w stosunku do przedmiotowej instalacji wymagającej

uzyskania pozwolenia zintegrowanego nie stosuje się przepisów art. 224 ust. 3 i 4 ustawy Poś, dla tych instalacji ustala się w szczególności dopuszczalną wielkość emisji gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza wymienionych w konkluzjach BAT, a jeżeli nie zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej - w dokumentach referencyjnych BAT oraz objętych standardami emisyjnymi.

Raport oos powinien odzwierciedlać pełne przewidywane oddziaływanie analizowanego wariantu na środowisko w sytuacji najbardziej niekorzystnej, tj. po uwzględnieniu wszystkich źródeł powstawania i miejsc wprowadzania emisji do powietrza, celem oceny maksymalnego potencjalnego oddziaływania instalacji na jakość powietrza atmosferycznego. Ocena wpływu planowanej instalacji na stan jakości powietrza jest możliwa dopiero po przeprowadzaniu modelowania rozprzestrzenienia się substancji w powietrzu(...).

W raporcie o oddziaływaniu na środowisko zostały stwierdzone następujące braki:

1. Brak prawidłowo przeprowadzonej analizy powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności:
1) brak dostarczonego przez Wnioskodawcę pisma z Urzędu Miejskiego w Wołominie dotyczącego planowanych inwestycji zlokalizowanych w odległości ok. 500 m od niniejszej inwestycji, o którym mowa w wezwaniu z dnia 28 kwietnia 2025 r. Informacje na temat planowanych i zrealizowanych inwestycji Inwestor mógł uzyskać m.in. na podstawie biuletynu informacji publicznej prowadzonego przez organy administracji publicznej – zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o oś informacja o środowisku i jego ochronie, z wyłączeniem informacji udostępnionej w bazie danych, o której mowa w art. 128 ust. 1 ustawy o oś i jest udostępniana na pisemny wniosek Wnioskodawcy o udostępnienie informacji;

2) autor raportu oos nie przeprowadził analizy kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem (art. 66 ust. 1 pkt 3b ustawy o oś).

Przeprowadzona analiza powinna opierać się na wynikach modelowania rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu wraz z czytelną interpretacją graficzną wyników obliczeń. Tło zanieczyszczeń przedstawia informacje o stężeniach średniorocznych zanieczyszczeń powietrza dla części substancji i nie uwzględnia wszystkich substancji;

3) brak wyników obliczeń emisji do powietrza, tj. wygenerowanego za pośrednictwem programu obliczeniowego kompletu wydruków wprowadzenia danych, obliczeń stężeń w sieci receptorów, obliczeń końcowych i wydruków izolinii stężeń każdej z emitowanych substancji.

2. Brak prawidłowo przeprowadzonej analizy oddziaływania planowanej instalacji na stan jakości powietrza:

1) uwzględniającej aktualny stan jakości powietrza. Wnioskodawca winien przedstawić pismo z GIOŚ dotyczące stanu jakości powietrza dla działek, na których planowana jest inwestycja objęta raportem oos. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu „Tło substancji, dla których są określone dopuszczalne poziomy w powietrzu, stanowi aktualny stan jakości powietrza określony przez właściwy inspektorat ochrony środowiska jako stężenie uśrednione dla roku. Dla pozostałych substancji tło uwzględnia się w wysokości 10% wartości odniesienia uśrednionej dla roku.”;

2) uwzględniającej rodzaj i ilość przetwarzanych odpadów. Wnioskodawca powinien przedstawić dokładne obliczenia emisji do powietrza – uwzględnić pełne założenia dotyczące rodzaju i wielkości emitowanych substancji (w tym odorów) wraz z tokiem obliczeń i stopniem redukcji emisji;

3) uwzględniającej identyfikację wszystkich emitowanych substancji oraz wyjaśnienie wszystkich występujących nieścisłości i rozbieżności. Z jednej strony Inwestor deklaruje monitorowanie metali ciężkich (m.in. As, Cd, Cu, str. 32 elektroniczna wersja uzupełnienia wniosku, brak numeracji stron) natomiast substancje te nie zostały uwzględnione w analizie oddziaływania instalacji na stan jakości powietrza. Dodatkowo w załączniku nr 9 (analiza spełniania wymogów Konkluzji BAT dla przetwarzania odpadów) wskazano, iż BAT 25 nie dotyczy przedmiotowej instalacji. Wymogi BAT 25 znajdują się w sekcji mechanicznego przetwarzania odpadów i biorąc pod uwagę procesy oraz że w raporcie oos jest mowa o strzępiarce, wymogi BAT 25 mają zastosowanie;

4) dokładną analizę emisji do powietrza dla źródła ciepła procesowego (wielopaliwowa instalacja palnikowa o maksymalnej mocy cieplnej do 20 MW) popartą obliczeniami uwzględniającą rodzaj spalanych paliw. W obliczeniach autor raportu winien uwzględnić rodzaj emitowanych substancji i wielkości emisji oraz powołać się na stosowne źródła literaturowe/pomiary będące podstawą przyjętych założeń, przedstawić tok obliczeń;

5) uwzględniającej emisję z transportu po terenie instalacji – mając na uwadze ilości odpadów przewidzianych do przetwarzania Wnioskodawca winien oszacować ilość samochodów przewidzianych do poruszania się po terenie instalacji w tym dojazd pracowników. Wnioskodawca powinien przedłożyć pełne założenia umożliwiające weryfikację danych zawartych w raporcie ooś wraz z tokiem obliczeń;

6) w odniesieniu do agregatu/ów prądotwórczych – uwzględniającej ich założone moce, czas pracy i rodzaj zużywanego paliwa. Nie jest wystarczającym wskazanie przez Wnioskodawcę, iż oparto się na karcie katalogowej ogólnie dostępnej w Internecie. Emisję z agregatu pomimo, iż działa on jako awaryjne źródło zasilania należało uwzględnić w analizie oddziaływania instalacji na stan jakości powietrza. Wnioskodawca winien przedstawić dokładne obliczenia i założenia będące podstawą przyjętych założeń;

7) w odniesieniu przypadku magazynowania paliw płynnych, tj. oleju opałowego i paliwa palnikowego – uwzględniającej sposób magazynowania, ilości, czas – w raporcie ooś Wnioskodawca nadal nie przedstawił stosownych założeń potwierdzających wielkości emisji na szacowanym poziomie;

8) uwzględniającej wszystkie źródła emisji zlokalizowane na terenie gdzie planowane jest przedsięwzięcie ze wskazaniem źródeł literaturowych lub pomiarów (stanowiących podstawą do przyjętych założeń);

9) przedłożenie wyników obliczeń emisji do powietrza tj. wygenerowanego za pośrednictwem programu obliczeniowego kompletu wydruków wprowadzenia danych, obliczeń stężeń w sieci receptorów, obliczeń końcowych i wydruków izolinii stężeń każdej z emitowanych substancji;

3. Brak jednoznacznego określenia jakie urządzenia ograniczające emisję będą zastosowane, w raporcie ooś zawarto jedynie sformułowania np. w odniesieniu do wyrzutni filtra mokrego „jeśli będzie zastosowany (planowo tak) powietrze oczyszczone z odorów”;

4. Nie przedłożono kart charakterystyki wszystkich urządzeń w tym urządzeń ograniczających emisję do powietrza. W załączniku Nr 10 brak danych technicznych stosowanych urządzeń. Zawiera on skany pierwszych stron bez uwzględnienia parametrów technicznych. Wnioskodawca winien przedstawić m.in. kartę charakterystyki filtra mokrego, gwarantującego 100% eliminację zanieczyszczeń w tym odorów;

5. Brak podstaw do przyjęcia w raporcie ooś, że inne zanieczyszczenia pominięto w obliczeniach jako nieistotne (m.in. uwaga do emisji z emitora E2 – str. 36 elektroniczna wersja uzupełnienia wniosku, brak numeracji stron);

6. Mając na uwadze planowane w instalacji procesy, Wnioskodawca winien szczegółowo odnieść się do spełniania wymogów:

1) rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz.U. poz. 1860);

2) konkluzji BAT w odniesieniu do spalania odpadów (Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do spalania odpadów).

W zakresie ogólnym w uzupełnieniu raportu ooś nadal brakuje:

1. przedstawienia pełnej analizy skumulowanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 3 lit b ustawy ooś Wnioskodawca winien przedstawić informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem. W uzupełnieniu nadal Wnioskodawca nie przeprowadził analizy skumulowanego oddziaływania z poszczególnymi komponentami środowiska oraz nie załączył stosownego pisma z Urzędu Miejskiego w Wołominie dotyczącego planowanych inwestycji zlokalizowanych w odległości ok. 500 m od niniejszej inwestycji. Przeprowadzona analiza

powinna opierać się na wynikach modelowania rozprzestrzeniania się hałasu wraz z czytelną interpretacją graficzną wyników obliczeń;

2. pełnej analizy wariantowej planowanego przedsięwzięcia. W ocenie (...) organu dokonano tylko wstępnej analizy bez konkretnego uzasadnienia i nie popartej obliczeniami. Powołując się na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 21 grudnia 2017 r. (II SA/Gd 628/17) należy zwrócić uwagę na fakt, iż „w opisie poszczególnych wariantów powinny być jednakowe proporcje. Nie jest dopuszczalna sytuacja, w której raport obejmuje przede wszystkim analizę oddziaływania na środowisko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę i marginalnie analizuje pozostałe warianty (...)” – art. 66 ust. 1 pkt 5, 6a ustawy ooŚ.

W zakresie emisji hałasu w raporcie ooŚ nadal brakuje:

1. wyników obliczeń emisji hałasu wygenerowanych za pośrednictwem programu obliczeniowego kompletu wydruków wprowadzenia danych, obliczeń emisji hałasu w sieci receptorów, obliczeń końcowych i wydruków przedstawiających rozkład izofon, wyników obliczeń w punktach obliczeniowych zlokalizowanych na granicy terenów chronionych akustycznie;

2. obliczeń rozprzestrzeniania się hałasu dla planowanej inwestycji uwzględniającej najbardziej niekorzystną sytuację, tj. czyli uwzględniającej wszystkie źródła hałasu: punktowe (m. in. wentylatory, dmuchawy, agregaty, wyrzutnie, pompy obiegowe, kruszarki, młyny, przesiewacze wibracyjne, przenośniki taśmowe z napędem mechanicznym, podajniki, mieszarki do betonu, pompy dozujące, prasy wibroprasujące lub wibroizostaticzne, odpylacze, itp.), typu budynek (m. in. hale, narzędziownie, magazyny, itp.), liniowe (m. in. samochody osobowe, ciężarowe, suwnice, transport kolejowy, itp.), które miałyby być zlokalizowane na terenie przedmiotowego zakładu. Wnioskodawca winien przeprowadzić obliczenia rozprzestrzeniania się hałasu oddziaływania skumulowanego, uwzględniając poziom mocy akustycznej źródeł hałasu związanych z funkcjonowaniem planowanego przedsięwzięcia. Do ponownie wykonanych obliczeń Wnioskodawca winien przedłożyć załączniki graficzne prezentujące rozkład izolinii poziomów hałasu dla pory dnia i nocy, wraz ze stosowną legendą oraz lokalizacją źródeł hałasu, najbliższych terenów objętych ochroną akustyczną i punktów kontrolnych zlokalizowanych na granicy terenów chronionych akustycznie.

Wnioskodawca winien przedstawić pełne wydruki z programu obliczeniowego (w wersji elektronicznej lub papierowej) umożliwiające weryfikację danych wejściowych oraz wyników przeprowadzonych obliczeń w siatce obliczeniowej, w uzupełnieniu nadal nie przedstawiono powyższych informacji;

3. pełnej informacji dotyczącej akustycznego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na rodzaje terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy PoŚ. W świetle art. 115 ustawy PoŚ, w razie braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oceny, czy teren należy do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy PoŚ, właściwe organy dokonują na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania tego i sąsiednich terenów, a jeżeli teren może być zaliczony do kilku rodzajów terenów uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu. W związku z powyższym do raportu ooŚ Wnioskodawca winien dołączyć dokument, w którym to właściwy organ dokona klasyfikacji rodzajów terenu ze względów akustycznych. W uzupełnieniu nadal brak jest dokumentu, w którym to właściwy organ dokona klasyfikacji rodzajów terenu ze względów akustycznych;

4. przedstawienia źródła informacji o mocy akustycznej źródeł hałasu Wnioskodawca powinien załączyć (np. karty katalogowe prezentujące ich wydajność i poziom mocy akustycznej lub poziom dźwięku wraz ze wskazaniem odległości z jakiej wykonywany był pomiar, dokumentacji techniczno-ruchowej – DTR, w której są uwzględnione poziomy mocy akustycznej uwzględniane w analizie akustycznej). Marszałek ma świadomość, iż przedsięwzięcie stanowi inwestycję planowaną, co oznacza że nie została ona jeszcze zrealizowana, natomiast przedłożone ww. źródła informacji o mocy akustycznej posłużą jedynie jako potwierdzenie założeń przyjętych w programie modelowania hałasu. Marszałek w swojej opinii nie zobowiązuje do zastosowania konkretnego modelu źródła hałasu, a jedynie porównuje czy założony przez autora raportu poziom mocy akustycznej odpowiada urządzeniom będącym źródłem hałasu dostępnym na rynku, w przedłożonym uzupełnieniu nadal brak jest źródeł informacji o mocy akustycznej poszczególnych źródeł hałasu;

5. przedstawienia informacji na temat monitoringu hałasu w środowisku. Zgodnie z § 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji okresowe pomiary hałasu w środowisku (...) prowadzi się dla instalacji, dla której zostało wydane pozwolenie

zintegrowane. Dla planowanego przedsięwzięcia wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego, w uzupełnieniu Wnioskodawca nadal nie przedstawił informacji na temat monitoringu hałasu w środowisku.

W raporcie o oś przedstawiono wprowadzić ogólny, niespójny, przykładowy zarys technologii, nie mniej jednak, ponieważ zgodnie z zawartą w nim treścią:

1. „szczegółowe ustalenie możliwości realizacji poszczególnych procesów będzie możliwe do ustalenia po wykonaniu projektu technicznego instalacji i ustaleniu możliwości technicznych instalacji”;
2. „ponieważ na etapie sporządzania raportu oceniającego wpływ projektowanego przedsięwzięcia nie doszło jeszcze do eksploatacji urządzeń, gdyż dopiero planowany jest ich zakup po uzyskaniu decyzji środowiskowej oraz następnym uzyskaniu funduszy na inwestycję, nie ma więc możliwości zbadania konkretnych urządzeń podczas pracy, gdyż planowane przedsięwzięcie będzie jedyną tego typu instalacją na świecie”;
3. Wnioskodawca: „dysponuje wstępnymi wynikami badań i [...] elementami procesów z pokrewnych dziedzin [...], a wymagające dopracowania szczegóły zostaną rozwinięte w fazie projektowania wykonawczego i rozruchu”,

są to jedynie wstępne założenia a technologia nie jest jeszcze sprawdzona i będzie dopiero ustalona/doprecyzowana.

Pomimo powyższego całkowita moc przerobowa (zdolność przetwarzania) instalacji, a tym samym teoretyczna maksymalna wielkość produkcji siarkowego betonu polimerowego w instalacji przy założeniu pracy w systemie dwuzmianowym (16 h dziennie, 5 840 h rocznie) i maksymalnej godzinowej wydajności instalacji 240 Mg/h (wartość określona została przez projektanta technologii na podstawie parametrów technicznych planowanego ciągu produkcyjnego (informacja od dostawcy linii produkcyjnej) wynosi 1 401 600 Mg/rok. Z kolei ilość odpadów kierowanych do przetwarzania najprawdopodobniej będzie zbliżona lub też przekroczy wskazaną powyżej całkowitą moc przerobową (zdolność przetwarzania) instalacji.

Z przedłożonej dokumentacji wynika również, że ww. siarkowy beton polimerowy produkowany będzie wyłącznie (w 100%) z różnych rodzajów odpadów. Zgodnie z załącznikiem 7 do uzupełnienia raportu o oś z dnia 25 lipca 2025 r. w ww. celu wnioskodawca zakłada przetwarzanie aż 627 rodzajów (kodów) odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, o różnym stanie skupienia (sypkie, ciekłe, stałe), co stanowi aż $\frac{3}{4}$ katalogu wszystkich odpadów wymienionych w załączniku do rozporządzenia w sprawie katalogu odpadów.

Zgodnie z ustawą o odpadach, odpady niebezpieczne oznaczają odpady wykazujące co najmniej jedną spośród właściwości niebezpiecznych. Właściwości powodujące, że odpady są odpadami niebezpiecznymi, oraz warunki uznania odpadów za niebezpieczne, z wyjątkiem warunków uznania odpadów za posiadające właściwości zakaźne, określają przepisy rozporządzenia zastępującego załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy oraz rozporządzenia zmieniającego załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w odniesieniu do niebezpiecznej właściwości HP 14 „Ekotoksyczne”. Zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami przewidziane do przetwarzania w przedmiotowej instalacji odpady niebezpieczne charakteryzują się m.in. tym, że są: wybuchowe, łatwopalne, żrące, toksyczne (powodują ostrą toksyczność lub działanie toksyczne na narządy docelowe (STOT) lub zagrożenie spowodowane aspiracją), ekotoksyczne etc. Ze względu na swoje właściwości odpady te mogą zatem stanowić szczególne zagrożenie dla zdrowia ludzi i środowiska, dlatego też podlegają surowym regulacjom, które mają na celu zminimalizowanie ryzyka związanego z ich magazynowaniem i przetwarzaniem. Przetwarzanie tego rodzaju odpadów zawsze bowiem niesie ryzyko, ponieważ nigdy nie mamy pewności, że zastosowane środki zapobiegawcze okażą się wystarczające. Odpowiedzialne przetwarzanie odpadów niebezpiecznych to nie tylko kwestia zgodności z prawem, ale także etyki przejawiającej się dbałością o naszą planetę i przyszłe pokolenia.

Pomimo wezwań (...) w przedłożonym raporcie o oś autor wskazał jedynie sposób wykorzystania (przetwarzania) przykładowych kodów odpadów (niejednokrotnie innych niż wymienione w ww. załączniku 7 – np. jako typowy kod planowanej do wykorzystywania w procesie przetwarzania siarki odpadowej wskazano odpady o kodzie 06 13 04* stanowiące, zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia w sprawie katalogu odpadów – odpady z przetwarzania azbestu; jako odpad pełniący funkcję dodatku w procesie przetwarzania podano m.in. odpady o kodzie 18 01 09 stanowiące, zgodnie z załącznikiem

do rozporządzenia w sprawie katalogu odpadów – leki inne niż wymienione w 18 01 08), przykładowe rodzaje odpadów wytwarzanych, szacunkowe planowane ilości odpadów wytwarzanych i kierowanych do przetwarzania, ich przykładowe funkcje w planowanym procesie, przykładowe sposoby magazynowania przykładowych odpadów w przykładowych magazynach etc.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że w przedłożonej dokumentacji często pojawiają się sformułowania typu: „albo albo”, coś będzie robione najczęściej, coś może pełnić m.in. jakąś rolę, coś jest szacowane, użycie czegoś jest opcjonalne, coś będzie wykorzystane w niewielkiej ilości (co jest bardzo uznaniowe i subiektywne). Powyższe ma zastosowanie do innych ocenianych w ramach postępowania oś komponentów, potwierdzając tym samym eksperymentalność całego procesu. Podkreślenia wymaga w tym miejscu fakt, że informacje zawarte w raporcie oś powinny być rzeczowe, konkretne i jednoznaczne a nie domniemane, przykładowe, zdawkowe i pełne sprzeczności.

Chcąc wykazać brak negatywnego oddziaływania planowanych do produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego na zdrowie ludzi/organizmów żywych autorzy raportu oś włączyli do dokumentacji raport z badań zatytułowanych „Badanie cytotoksyczności próbek betonu z siarką polimerową na komórki hodowane in vitro (Raport Nr CIBio-INFRASUL 1/2023 z realizacji badań w ramach projektu INFRASUL – WAT UDA-POIG.05.01.00-00-013/12-00, WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA - INSTYTUT OPTOELEKTRONIKI - CENTRUM INŻYNIERII BIOMEDYCZNEJ, Warszawa, 15.01.2024 r.). Wnioskodawca odnosząc się do ww. badań wskazał w treści raportu oś, że: „przeprowadzono również wstępne próby właściwości biomedycznych siarkowego betonu polimerowego SULROCK z dodatkiem odpadu niebezpiecznego tzw. „czerwonej wody” stanowiącej pozostałość poprodukcyjną powstającą w procesie produkcji trój-nitro-toluenu (TNT) – materiału wybuchowego zwanego trotylem, produkowanego przez zakłady NITROCHEM.” Autorzy raportu oś stwierdzili również, że: „opisane badanie z „czerwoną wodą” było kluczowym testem pilotażowym potwierdzającym wyjątkowe właściwości immobilizacyjne betonu siarkowego.”

Odnosząc się do treści ww. raportu z badań Marszałek zauważył co następuje. INFRASUL Sp. z o.o. dostarczył do badań dwie próbki betonu z siarką polimerową w kształcie walców o średnicy około 10 cm i grubości 4 cm:

1. próbka Nr 1 (badana – BS) o składzie: 18% siarki polimerowej, 30% piasku, 30% kruszywa, 14% frakcji popiołu lotnego, wykonana była z dodatkiem „czerwonej wody” o zawartości 40% wag. (po zredukowaniu 8%);
2. próbka Nr 2 (kontrolna – BK) o składzie: 18% siarki polimerowej, 30% piasku, 30% kruszywa, 22% frakcji popiołu lotnego, wykonana była bez dodatku „czerwonej wody”.

Zgodnie z zapisami przedmiotowego dokumentu przeprowadzono badanie cytotoksyczności frakcji gazowej uwolnionej samoistnie w temperaturze 37°C, wilgotności 90%, w atmosferze z suchych próbek betonu z siarką polimerową (BS – próbki badane, BK – próbki kontrolne) po 24-godzinnej inkubacji próbek na płytkach zawierających hodowlę dwóch pierwotnych linii komórkowych – komórek fibroblastów (stanowiących istotny składnik skóry człowieka) oraz komórek nabłonka tchawicy (wrażliwych komórek, znajdujących się w nabłonku oddechowym tzw. komórek trachealnych). Badanie to prowadzono na płytkach 24-dółkowych. W podsumowaniu wyników jego autorzy stwierdzili że: „w przeprowadzonych badaniach cytotoksyczności na komórkach ludzkich w warunkach in vitro próbek kontrolnych BK stanowiących kontrolę ujemną nie stwierdzono zmian w morfologii i metabolizmie komórek, w wersji doświadczenia, tzw. suchych próbek. Morfologia komórek trachealnych we wszystkich dółkach płytki 24-dółkowej nie uległa zmianie w porównaniu do komórek zdrowych.” [...] „Porównując oddziaływanie samoistnego uwalniania szkodliwych substancji z suchych próbek betonu z siarką polimerową BK i BS za pomocą testu PB, obserwowano obniżoną aktywność metaboliczną komórek trachealnych nabłonka oddechowego”.

Przedstawione w raporcie z omawianych badań wnioski końcowe stanowiły tym samym, że:

1. „Sucha postać próbek betonu z siarką polimerową w warunkach inkubacji wymaganych dla wzrostu fibroblastów nie wykazuje istotnego wpływu na ich wzrost i metabolizm.
2. Sucha postać próbek betonu z siarką polimerową w warunkach inkubacji wymaganych dla wzrostu komórek trachealnych również nie wykazuje istotnego wpływu na ich wzrost, ale obserwowano negatywny wpływ na metabolizm komórek.”

Mając na uwadze powyższe zauważyć należy, że choć autorzy raportu oś starają się podkreślić bezpieczeństwo materiału („brak istotnego wpływu”), to wyniki w sposób jednoznaczny wskazują na potencjalne ryzyko wobec bardziej wrażliwych typów komórek. Obserwowany spadek aktywności

metabolicznej komórek trachealnych stanowi typowy wczesny wskaźnik stresu komórkowego, który w dłuższej perspektywie może zwiększać ryzyko obumierania komórek. Oznacza to, że analizowanego materiału nie można w sposób jednoznaczny uznać za obojętny biologicznie. To już sygnał potencjalnego zagrożenia – nawet jeśli komórki dalej się dzielą, zaburzenia metaboliczne mogą predysponować do stresu oksydacyjnego, spadku funkcjonalności, a w dłuższym czasie do ich obumierania.

Fakt, że wzrost komórek nie był zahamowany, a metabolizm już tak, może sugerować subtelne działanie toksyczne – możliwe, że komórki adaptują się do obecności materiału kosztem wydolności metabolicznej.

Równie istotny jest dobór komórek do badań. Pierwotne fibroblasty są dość odporne i często „wychodzą dobrze” w testach cytotoksyczności. Komórki tchawicy są natomiast bardziej wrażliwe, co tłumaczy, że właśnie w ich przypadku pojawiły się zaburzenia metaboliczne. Wrażliwość różnych typów komórek może się znacząco różnić, dlatego też brak efektu wobec fibroblastów nie oznacza pełnego bezpieczeństwa biologicznego.

Podkreślenia wymaga również fakt, że badano tylko dwa typy komórek (fibroblasty i komórki trachealne), co ogranicza reprezentatywność wyników względem różnorodności tkanek organizmu – skóry, płuc, przewodu pokarmowego, układu nerwowego czy immunologicznego.

W efekcie zaburzenia metabolizmu w komórkach nabłonka tchawicy należy uznać za istotny sygnał alarmowy, wskazujący na potencjalne ryzyko dla dróg oddechowych.

Kolejnym niezmiernie istotnym elementem jest czas ekspozycji. Wyniki uzyskane po 24 godzinach ekspozycji wskazują na potencjalne ryzyko, jednakże należy podkreślić, że taki czas obserwacji stanowi jedynie absolutne minimum w wielu testach wstępnych. Dwudziestoczworgodzinny okres pozwala często wykryć ostrą, krótkoterminową cytotoksyczność, ale nie daje pełnego obrazu oddziaływania badanego materiału.

W standardowych procedurach oceny materiałów budowlanych i biomateriałów stosuje się różne horyzonty czasowe:

1. testy krótkoterminowe (24-48 h) – wstępne badania przesiewowe;
2. testy średnioterminowe (72 h-7 dni) – pozwalają wykryć subtelne zaburzenia metaboliczne oraz opóźnione efekty cytotoksyczne (np. śmierć komórek, zahamowanie proliferacji, akumulacja stresu oksydacyjnego etc.), które mogą nie ujawnić się w testach krótkoterminowych;
3. testy długoterminowe (10-14 dni i dłużej) – umożliwiające obserwację efektów niemożliwych do uchwycenia w krótkich testach, w tym opóźnionej cytotoksyczności wynikającej z przewlekłej ekspozycji.

Fakt, że w omawianym badaniu już po 24 godzinach pojawiły się zaburzenia metaboliczne komórek trachealnych wskazuje, że przy dłuższej ekspozycji efekt ten może się nasilić.

Brak badań średnio- i długoterminowych uniemożliwia ocenę przewlekłego działania, w tym ewentualnej toksyczności wtórnej (np. związanej z emisją pyłu czy powolnym uwalnianiem związków siarki).

Dlatego też chociaż 24 są dopuszczalne jako etap wstępnego screeningu, w przypadku pojawienia się niepokojących sygnałów metabolicznych konieczne są dalsze badania w okresie co najmniej 72 godziny, a optymalnie w cyklach do 7 dni i dłużej, a także testy powtarzalności między partiami aby rzetelnie ocenić ryzyko związane z tym materiałem.

Nie bez znaczenia jest również fakt, że autorzy badali wyłącznie suchą postać próbek, co stanowi istotne ograniczenie eksperymentu. W praktyce siarkowy beton polimerowy niemal zawsze narażony jest na oddziaływanie środowiska wilgotnego – zarówno w kontakcie z wodą opadową, glebą czy ściekami, jak i w sytuacjach bardziej krytycznych, takich jak kondensacja pary wodnej wewnątrz budynków. W takich warunkach możliwe jest uwalnianie produktów degradacji oraz niskocząsteczkowych związków siarki, co mogłoby przebiegać znacznie intensywniej niż w warunkach „na sucho”. Do środowiska mogłyby migrować zarówno rozpuszczalne związki siarki (siarczki, siarczany), jak i lotne związki siarkowe (H_2S , SO_2 i inne). Dodatkowo, na skutek procesów mechanicznych i środowiskowych, mógłby powstawać drobny pył zawierający komponenty polimeru i użytych dodatków.

Fakt, że badania wykonano wyłącznie na suchych próbkach, z całkowitym pominięciem testów ekstraktów i migracji w warunkach wilgotnych, stanowi fundamentalną lukę metodologiczną. Tego typu

testy są standardem w ocenie bezpieczeństwa materiałów, ponieważ dopiero one pozwalają oszacować rzeczywistą skalę emisji związków chemicznych w warunkach zbliżonych do eksploatacyjnych.

W efekcie uzyskane wyniki można traktować jedynie jako podstawowe i wstępne – nie są one kompletne ani w pełni reprezentatywne dla realnych warunków ekspozycji. Jest to szczególnie istotne w kontekście deklaracji autorów dotyczących możliwości zastosowania badanego materiału w budowlach hydrotechnicznych, zaporach wodnych czy infrastrukturze portowej, gdzie stały i bezpośredni kontakt z wodą jest warunkiem nieuniknionym. Brak badań w tym zakresie rodzi poważne wątpliwości co do rzetelności oceny bezpieczeństwa i środowiskowej odpowiedzialności proponowanej technologii.

Jeden z załączników do raportu o.o.s. stanowi również dokument pn. STRUKTURY BETONOWE Z SIARKĄ POLIMEROWĄ, będący raportem z realizacji badań w ramach projektu SULROCK – WAT UDA-POIG.05.01.00-00-013/12-00, WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA - INSTYTUT OPTOELEKTRONIKI - CENTRUM INŻYNIERII BIOMEDYCZNEJ, Warszawa, 15.01.2024 r. Autorzy wskazują w nim na wysoką odporność chemiczną próbek o zmodyfikowanym w stosunku do przedstawionego w ww. badaniu cytotoksyczności składzie, podkreślając, że materiał dobrze zachowuje się w środowisku wodnym i nie uwalnia istotnych ilości związków toksycznych. Przedstawione w przedmiotowym raporcie nt. struktur betonowych z siarką polimerową dane nie zmieniają jednak zasadniczej oceny. Pokreślenia wymaga fakt, że oba ww. badania prowadzone były na innych próbkach siarkowego betonu polimerowego – obserwacje dotyczące stabilności chemicznej i zachowania w wodzie odnosiły się do mieszanek o innym składzie komponentowym niż te, na których wykonano badania biologiczne. Różnice w składzie mogą oznaczać odmienne zachowanie pod względem migracji i toksyczności. Tym samym wyników nie można automatycznie przenosić.

Brak spójnego pakietu badań sprawia, że obecne dane są fragmentaryczne – osobno wykonano testy cytotoksyczności (na suchych próbkach, 24 h), osobno badania mechaniczne i fizykochemiczne (na innych składach). Nie ma ani jednego badania, które łączyłoby długoterminowe testy w środowisku wodnym i równoległą ocenę biologiczną na tych samych próbkach.

Ponadto przedstawione wyniki dotyczą krótkiego okresu obserwacji, obejmują głównie wybrane parametry chemiczne i fizyczne oraz nie uwzględniają niskocząsteczkowych i lotnych związków siarki (H_2S , SO_2), które są kluczowe z punktu widzenia toksyczności inhalacyjnej.

Tym samym deklaracje o bardzo dobrym sprawdzeniu się materiału w środowisku wodnym są wartościowe technicznie, ale nie obalają sygnałów alarmowych z badań biologicznych. Mogą świadczyć, że materiał jest obiecujący w zakresie wytrzymałości i części parametrów środowiskowych, lecz nie zastępują brakujących badań biologicznych i migracyjnych w warunkach zbliżonych do rzeczywistej eksploatacji.

Dlatego pełna ocena bezpieczeństwa wymaga spójnych badań łączących: testy migracji w wodzie i warunkach wilgotnych, analizy emisji gazowych, ocenę wpływu na komórki i organizmy środowiskowe i testy długoterminowe. Do czasu ich przeprowadzenia materiał nie powinien być uznawany za bezpieczny do wdrożenia na szeroką skalę.

Dodatkowo należy podkreślić, że według założeń technologicznych siarkowy beton polimerowy ma być wykonywany w 100% z odpadów – w ramach aż 627 kodów odpadów, stosowanych w różnych konfiguracjach. To rodzi fundamentalny problem dla rzetelnej oceny bezpieczeństwa gdyż:

1. skład chemiczny takiego materiału będzie zmienny i potencjalnie nieprzewidywalny;
2. każda partia może zawierać inne zanieczyszczenia (metale ciężkie, związki siarki, produkty ropopochodne, rozpuszczalniki, materiały biodegradowalne etc.);
3. łączenie odpadów zwiększa prawdopodobieństwo interakcji i powstawania toksycznych produktów ubocznych, które mogą być bardziej toksyczne aniżeli składniki wyjściowe;
4. testowanie pojedynczych próbek nie daje reprezentatywnych wyników dla całej technologii (nie da się ich ekstrapolować na wszystkie możliwe konfiguracje odpadów).

W efekcie obecne, fragmentaryczne badania nie pozwalają na ocenę pełnego ryzyka środowiskowego i zdrowotnego. Wdrożenie materiału na szeroką skalę bez kompleksowych i powtarzalnych badań dla różnych konfiguracji składu należy uznać za przedwczesne i potencjalnie niebezpieczne.

Podsumowując, przekazane przez Wnioskodawcę dane mają charakter fragmentaryczny i nie pozwalają na rzetelną ocenę ryzyka zdrowotnego ani środowiskowego. Brak badań ekologicznych (np. oceniających wpływ na organizmy wodne, glebowe, rośliny, mikrobiom glebowy) oraz brak analiz

długoterminowej akumulacji i trwałości związków siarki w środowisku oznacza, że technologia nie może być obecnie uznana za bezpieczną do wdrożenia masowego. Pojawienie się metabolicznych zaburzeń w komórkach dróg oddechowych – choć subtelnych – stanowi wystarczający sygnał ostrzegawczy, by wstrzymać szerokie zastosowania omawianej technologii.

Ocena bezpieczeństwa technologii siarkowego betonu polimerowego wymaga odniesienia nie tylko do wyników badań laboratoryjnych, ale również do obowiązujących ram prawnych. W świetle obecnego stanu wiedzy i przedstawionych danych należy podkreślić następujące przepisy:

1. zasada ostrożności, wyrażona w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i konsekwentnie rozwijana w orzecznictwie TSUE (m.in. w sprawie T-13/99 Pfizer Animal Health), znajduje zastosowanie nie tylko w ochronie środowiska, lecz także zdrowia ludzi. W świetle uzyskanych wyników badań biologicznych jej zastosowanie jest konieczne;
2. art. 6 ust. 2 ustawy Poś – wprowadza zasadę zapobiegania i przezorności, zgodnie z którą w sytuacji, gdy potencjalne oddziaływanie na środowisko nie jest w pełni rozpoznane, należy stosować środki zapobiegawcze. Brak kompleksowych badań długoterminowych, migracyjnych i biologicznych wprost obliuguje do wstrzymania wdrożenia technologii na szeroką skalę;
3. art. 141 ust. 2 ustawy Poś – stanowi, że oddziaływanie instalacji lub urządzenia nie powinno powodować pogorszenia stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagrożenia życia lub zdrowia ludzi. Planowana instalacja do produkcji siarkowego betonu polimerowego będzie właśnie taką instalacją w rozumieniu ustawy. Wyniki badań cytotoksyczności – wskazujące na zaburzenia metaboliczne w komórkach dróg oddechowych – są sygnałem, że istnieje realne ryzyko zagrożenia dla zdrowia ludzi. Tym samym brak pełnych, długoterminowych i powtarzalnych badań wprost rodzi wątpliwość co do zgodności planowanej technologii z wymogami art. 141 ust. 2 ustawy Poś;
4. art. 16 ustawy o odpadach – jednoznacznie wymaga, aby gospodarkę odpadami prowadzić w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, a tym samym nie stanowiący zagrożenia m.in. dla wód, powietrza i gleby. Wobec faktu, że siarkowy beton polimerowy ma być tworzony w 100% z odpadów (różnych kodów w zmiennych konfiguracjach), a badania wskazują na potencjalne oddziaływanie toksyczne, warunek ten nie został dotychczas spełniony;
5. art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy Prawo budowlane – nakłada wymóg, aby obiekty budowlane były projektowane i budowane w sposób zapewniający bezpieczeństwo higieniczne i zdrowotne oraz ochronę środowiska. Wobec braku jednoznacznych dowodów bezpieczeństwa materiału pod względem biologicznym i środowiskowym nie można uznać, że wymaganie to zostało spełnione.

Powyższe oznacza, że przy obecnym stanie wiedzy nie można uznać opisywanej w raporcie oos technologii za zgodną z wymaganiami ww. aktów prawnych, a tym samym bezpieczną do wdrożenia w skali przemysłowej.

W świetle przedstawionych wyników oraz deklaracji samych autorów raportu oos, że: „mamy do czynienia z nowatorską technologią i pewnymi potencjalnymi ryzykami” konieczne jest odwołanie się do zasady zapobiegania i przezorności (art. 6 ust. 2 ustawy Poś oraz art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej). Zgodnie prezentowanym w ww. aktach prawnych podejściem jeżeli nie można jednoznacznie i wiarygodnie uzasadnić, iż oddziaływanie na środowisko będzie nieznaczące, to należy przyjąć, że może być znaczące. W orzecznictwie sądów administracyjnych (m.in. wyrok WSA w Poznaniu z 3.08.2017 r., II SA/Po 1033/16, LEX nr 2357187; wyrok NSA z 15.03.2018 r., II OSK 2297/17, LEX nr 2483028) przyjęto, że już potencjalne ryzyko wystąpienia negatywnego oddziaływania może być przesłanką do zastosowania instrumentów prawnych zgodnych z zasadą zapobiegania i przezorności. Nie jest konieczne wykazanie szkodliwości w sposób wolny od wątpliwości – wystarczy jej uprawdopodobnienie. Innymi słowy przepis ten nakazuje, aby w sytuacjach niepewności lub ryzyka działania były oceniane na korzyść środowiska, a nie inwestycji.

W świetle przedstawionych przez autorów założeń, zagrożenia mają zatem charakter zarówno biologiczny, jak i systemowy:

1. planowane jest przetwarzanie 1 401 600 Mg odpadów rocznie – przy czym każdy odpad ma inny skład chemiczny i właściwości, a dotychczasowe badania obejmują jedynie wybrane przypadki (np. odpady typu „czerwona woda” (badania własne Inwestora) czy odpady zawierające metale ciężkie (badania literaturowe));

2. autorzy przyznają, że „każdy odpad cechuje inny skład i właściwości i próby takie nadal nie byłoby wystarczające do opracowania parametrów procesów technologicznych i receptury jednostkowej” – co oznacza, że technologia dopiero będzie tworzona eksperymentalnie w skali przemysłowej, bez wcześniejszej kompleksowej weryfikacji;
3. zapowiedź badań wymywalności dopiero na etapie zastosowania poszczególnych odpadów, w dodatku realizowanych w laboratorium zakładowym inwestora, nie może zostać uznana za wystarczającą podstawę bezpieczeństwa;
4. monitoring środowiskowy prowadzony z częstotliwością 1–2 razy w roku nie zapewnia żadnej realnej ochrony, gdyż nie pozwala uchwycić procesów dynamicznych ani reakcji między odpadami w matrycy siarkopolimerowej;
5. stwierdzenie, że zestalanie odpadów w polimerze znacząco obniży ich dostępność biologiczną i chemiczną nie oznacza eliminacji ryzyka – a przy takiej skali może prowadzić do powstawania długoterminowych, trudnych do monitorowania zagrożeń kumulacyjnych;
6. zakład planowany jest na terenie historycznie zanieczyszczonym, co dodatkowo potęguje zagrożenia dla środowiska i ludzi.

W efekcie przedstawione dane nie dowodzą bezpieczeństwa technologii – przeciwnie, potwierdzają, że mamy do czynienia z przedsięwzięciem o wysokim stopniu niepewności i potencjalnie ogromnym wpływie na środowisko i zdrowie publiczne. W świetle zasady ostrożności, potwierdzonej zarówno w prawie krajowym, jak i orzecznictwie sądów administracyjnych, należy ocenić, że obecny materiał dowodowy nie uzasadnia wdrożenia technologii w skali przemysłowej.

Brak wykazania spełnienia konkluzji BAT na etapie eksploatacji instalacji oraz ryzyko, które jest już widoczne na tym etapie, że planowana (na terenie działek o nr ew.: 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26, obręb 11, Wołomin, powiat wołomiński) instalacja do przetwarzania odpadów oraz materiały budowlane z nich powstające, mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia i środowiska, sprawi, że na etapie prowadzenia przez Marszałka postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego zaistnieją przesłanki, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy o odpadach, 186 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 141 ust. 2 i 143 ustawy Poś”.

Dnia 7 kwietnia 2026 r. Inwestor przedłożył do Urzędu Miejskiego w Wołominie autouzupełnienie dokumentacji, w celu przekazania Marszałkowi Województwa Mazowieckiego. Stanowisko Inwestora zostało przekazane do Marszałka Województwa Mazowieckiego przy piśmie Urzędu Miejskiego w Wołominie z dnia 20 kwietnia 2026 r. Uzupełnienie dokumentacji nie wpłynęło na zmianę rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W związku z wnioskiem Burmistrza Wołomina z dnia 26 marca 2026 r. uzupełnionym w dniach 9 czerwca 2025 r. i 4 sierpnia 2025 r. dotyczącym uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na „produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 Wołomin”, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, pismem z dnia: 11 maja 2026 r., znak: WOOŚ-I.4221.117.2025.IP.4, wezwał Burmistrza Wołomina do uzupełnienia dokumentacji m.in. o kwestie w zakresie gospodarki odpadami, gospodarki wodno – ściekowej i ochrony wód, ochrony przed hałasem oraz w zakresie głównych parametrów procesu produkcyjnego, związanego z wytwarzaniem siarkowego betonu polimerowego.

W związku z otrzymanym wezwaniem Burmistrz Wołomina wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko (wezwanie z dnia 21 maja 2026 r., znak: WOOŚ.6220.12.2024). Inwestor nie udzielił odpowiedzi na w/w wezwanie Burmistrza Wołomina.

Z uwagi na brak odpowiedzi we wskazanym ww. wezwaniu terminie 30 dni, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, ponownie pismem z dnia 2 lipca 2026 r., znak: WOOŚ-I.4221.117.2025.IP.6, wezwał do uzupełnienia dokumentacji o wszystkie elementy poruszane w piśmie z dnia 11 maja 2026 r.

W odpowiedzi na powyższe Burmistrz Wołomina pismem z dnia 30 czerwca 2026 r., znak: WOOŚ.6220.12.2024, zwrócił się z prośbą do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, o zajęcie stanowiska na podstawie dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego z uwagi na brak przedłożenia przez Inwestora uzupełniania dokumentacji i brak pisma o wydłużenie możliwego terminu do przedłożenia odpowiedzi na ww. wezwania.

W związku z powyższym, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, na podstawie przedłożonej dokumentacji nie mógł ocenić wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia

na środowisko, a tym samym uzgodnić warunków jego realizacji wydał postanowienie z dnia 27 lipca 2026 r. znak: WOOŚ-I.4221.117.2025IP.7 nie uzgodnił warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 Wołomin.

Burmistrz Wołomina przed wydaniem niniejszej decyzji, poprzedzonej przeprowadzeniem oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zgodnie z art. 80 ust.1 pkt 1 ustawy ooś wziął pod uwagę:

1. wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust.1;
2. ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu na środowisko,
3. wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa.

Orzecznictwo sądów administracyjnych wskazuje (m.in. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 14 czerwca 2013 r. sygn. akt: II SA/Łd 285/13, Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 23 marca 2016 r. sygn. akt: II SA/Po 323/15, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 7 czerwca 2017 r. sygn. akt: IV SA/Po121/17), że decyzja odmawiająca ustalenia środowiskowych uwarunkowań może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie ooś.

„Przesłanki odmowy zgody polegać przy tym mogą wyłącznie na:

1. niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy ooś);
2. odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust.1 pkt. 1 w związku z art. 77 ustawy ooś);
3. braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 ustawy, wykazaniu znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 u.o.p (art. 81 ust.2 ustawy ooś);
4. wykazaniu, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 38 j.p.w. (art.81 ust. 3 ustawy ooś).

Jeżeli więc żadna z wymienionych wyżej okoliczności nie zachodzi, organ jest obowiązany do określenia środowiskowych uwarunkowań”.

Przedstawiony przez Inwestora raport o oddziaływaniu na środowisko nie został przez niego ostatecznie uzupełniony. Odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie jest przesłanką zobowiązującą do wydania decyzji odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 20 lutego 2014 r. sygn. Akt: IV SA/Po 1214/13 wskazuje na iż, *„Wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający wyraża się w niemożności wydania decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także w niedopuszczalności określenia w decyzji pozytywnej warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający”.*

Planowane przedsięwzięcie zostało negatywnie zaopiniowane w dniu 5 listopada 2025 r. przez Marszałka Województwa Mazowieckiego znak: PZ-OP.II.7030.3.37.2025.EZ, z uwagi na niewykazanie, że instalacja będzie spełniała konkluzje BAT oraz nie będzie powodować pogorszenia środowiska stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagrożenia życia lub zdrowia ludzi (w związku z art. 204 ust. 1 i 141 ust. 2 ustawy Poś, art. 16 ustawy o odpadach oraz art. 66 ustawy ooś.).

Realizacja inwestycji wiąże się z uzasadnionym oporem społecznym, gdyż jak zostało wykazane w postępowaniu administracyjnym przedłożona dokumentacja nie rozstrzyga wątpliwości kwestii gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej i ochrony wód, ochrony przed hałasem, parametrów procesu produkcyjnego oraz może powodować realne ryzyko zagrożenia dla zdrowia ludzi. Działając w trybie art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś, w związku z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 Wołomin, dysponując wynikami uzgodnień i opinii, raportem o oddziaływaniu na środowisko, wynikami postępowania z udziałem społeczeństwa

Burmistrz Wołomina wydał decyzję odmawiającą ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji planowanego przedsięwzięcia polegającego na produkcji prefabrykatów z siarkowego betonu polimerowego z wykorzystaniem surowców odpadowych na terenie działek nr 19/15, 19/16, 19/17, 19/19, 19/20, 19/21, 19/26 obręb 11 Wołomin.

Zawiadomieniem z dnia 4 września 2026 r. znak: WOŚ.6220.12.2024, zgodnie z art. 10 § 1, art. 49, art. 79 a K.p.a. Burmistrz Wołomina zawiadomił strony postępowania, że zgromadzony materiał dowodowy, nie pozwala na podjęcie rozstrzygnięcia, zgodnego z żądaniem Wnioskodawcy. Zawiadomienie zostało zamieszczone na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w okresie od dnia 04 września 2026 r. do 18 września 2026 r.

Do dnia wydania decyzji nie wpłynęły uwagi żadne uwagi od stron postępowania.

Zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy o oś jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 K.p.a. W niniejszym postępowaniu liczba stron postępowania przekracza 10, w związku z powyższym stosuje się art. 49 k.p.a.

Art. 49. § 1 k.p.a. Jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, za pośrednictwem Burmistrza Wołomina w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

W przypadku zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania od decyzji I instancyjnej, Strona nie może złożyć w tej samej sprawie skargi do sądu administracyjnego.

Za wydanie niniejszej decyzji pobrano opłatę skarbową w kwocie 205 zł na podstawie cz. I pkt 45 załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz. U. 2025, poz. 1154 ze zm.). Potwierdzenie przelewu z dnia 13.06.2024 r.

(Pieczęć okrągła Burmistrza Wołomina)

Z up. Burmistrza
Małgorzata Izdebska
Sekretarz Gminy

Otrzymuje:

1. ZPCHILO Sp. z o. o., Al. Jana Pawła II 27, 00-867 Warszawa, pełnomocnik: Pan xxxxxxxx xxxxxxxx, ul. xxxxxxxxxx xx, xx-xxx xxxxxxxx,
2. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 k.p.a.,
3. a.a.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie,
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wołominie,
3. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie,

4. Marszałek Województwa Mazowieckiego w Warszawie.